

lighed, da det kunde vanskeliggøre Forholdet. Det ligger i Sagens Natur, at det altid er uhyre vanskeligt at ordne Stemmegivning uden personlig Nærværelse, og tage vi de mange Erhverv med, der have været nævnte her i Aften, saa gaar Forslaget vist nok sin Undergang i Møde, men Søfolkens Krav er ifølge det, jeg her har nævnt; saa enestaaende i Sammenligning med de andre Livsstillinger, at det bør fremmes, og jeg beder derfor paa Søfolkens Vegne om at se bort fra de andre Erhverv ved denne Lejlighed og alene holde sig til Søfolkene.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Der er Grund til at være tilfreds med den Modtagelse, Forslaget har faaet, for saa vidt som alle, der have haft Ordet, have været enige i selve Forslagets Bestemmelser. Derimod have de fleste — skal jeg indrømme — fundet, at naar man i det hele taget skulde gaa til at give nogen Adgang til at stemme, som er forhindret i at møde personligt, burde man ikke indskrænke sig til alene at tage Søfolk, derunder Fiskerne, med, men ogsaa give alle, der ere forhindrede fra at møde, Adgang til at afgive Stemme. Det ærede Medlem fra Bornholm (Ingvard Jensen), som talte først, og som i Fjor var Formand for det Udvalg, der da beskæftigede sig med det privat indbragte Forslag om samme Emne, gjorde opmærksom paa, at efter hans Opfattelse var man i Udvalget fuldstændig enig om, at man ikke skulde blive staaende ved Søfolk, men tage alle med. Det fremgaar ikke af Beretningen, under hvilken det ærede Medlem som Formand har sat sit Navn. Det kunde ganske vist have influeret noget paa min Stilling, hvis der i den Beretning havde staaet, at Udvalget havde været enig om, at man ikke skulde give Søfolk Adgang til at stemme uden samtidig at tage de andre fraværende med. Det har jeg, som sagt, ikke kunnet faa ud af Beretningen. Jeg søgte paa det Tidspunkt, da jeg skulde tage Bestemmelse om Lovforslagets Udarbejdelse og Forelæggelse, at komme til Klarhed over, hvorledes man i Norge er tilfreds med den Ordning, man der har, og hvorefter, som det ogsaa er nævnt i Aften, ogsaa andre fraværende end Søfolk have Adgang til at stemme. Efter hvad jeg har kunnet faa oplyst, er man ikke særlig begejstret for den Ordning, man har deroppe — undtagen for saa vidt den angaar Søfolkene; i den Henseende ere vist alle i Norge enige. Jeg tror at turde sige, at man deroppe under Hensyn til de mange Vanskeligheder, der have vist sig at være forbundne med Af-

gørelsen af Valgenes Gyldighed som Følge af den Strid, der opstaaer om, hvorvidt der nu har været tilstrækkelig Grund for den paagældende til at undlade at møde personligt og afgive sin Stemme, under Hensyn til de lange Forhandlinger, dette har medført i Tingene ved Godkendelsen af Valgene, endogsaa er betænkt paa at indskrænke den Adgang, fraværende nu have til at afgive Stemme; om man saa maaske endogsaa vil indskrænke den til kun at gælde Søfolk, skal jeg ikke udtale mig om. Men det er, som sagt, hvad jeg har kunnet bringe i Erfaring med Hensyn til, hvorledes man i Norge, hvor man har prøvet det, ser paa hele denne Sag.

Ikke mindst i Betragtning heraf, men ogsaa i Følelsen af, at dette Spørgsmaal om i al sin Almindelighed at give andre fraværende end Søfolk Adgang til at afgive Stemme vil volde en hel Del Vanskeligheder, fandt jeg det rigtigt at tage Søfolkene for sig, saa meget mere som de Bestemmelser, der ville være at træffe for deres Vedkommende, og de, der maatte træffes for alle de andres Vedkommende, maa være ret forskellige. Medens det nemlig er let at konstatere, at Søfolk ere fraværende paa Grund af Udøvelse af deres Erhverv, kan dette have sine Vanskeligheder for deres Vedkommende, der ikke ere Søfolk, og medens det for Søfolkens Vedkommende er en Nødvendighed, at de have Lov at afgive deres Stemme paa et meget tidligere Tidspunkt end den Dag, da Valget foregaar, vil det, hvis man tager andre med, være ret nødvendigt at lade dem faa Adgang til at afgive Stemme den Dag, da Valget afholdes, eller maaske Dagen før, da det ellers ikke kan konstateres, om de have været forhindrede i at møde paa Valgdagen og afgive deres Stemme personligt. Der vil derfor nødvendigvis blive ret forskellige Regler at give. For saa vidt kan man akkurat lige saa godt give dem i to Lovforslag som i eet; der spares ikke en Gang noget nævneværdigt paa Papir og Sværte ved at give dem i eet Forslag. Og de Udtalelser, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) fremsatte, hvorefter ikke alene de, der ved Udførelse af deres Forretning ere forhindrede i at møde personligt, skulde have Adgang til at stemme ved Fremsendelse af en Stemmeseddel, men Adgangen dertil i Virkeligheden skulde være aaben for alle og enhver, der havde Lyst dertil — eller jeg kan maaske sige: alle og enhver, der ikke havde Lyst til at møde personligt og afgive Stemme. (Ivar Be-